

جنبش کارگری ایران، ۲۸ سال پیش در چنین ماهی...

گردآوری: افشین شمس قهفرخی

۶ اسفند ۱۳۵۷: ۶ نفر از کارکنان شرکت «حریره» سازنده دستمال و حوله بهداشتی که قبلا از کار اخراج شده بودند در مقابل محل اداره خود تحصن کردند. آن‌ها یکی از دلایل تحصن خود را قیمت‌های ناعادلانه و سودجویی کارفرمایان اعلام کردند و در ادامه اعلام نمودند به دلیل اعتراض به این موضوع اخراج شده‌اند.

۱۲ اسفند ۱۳۵۷: کارگران اخراجی کارخانجات تبریز در اعتراض به وضعیتشان در فلکه نادری این شهر تجمع نمودند این کارگران طی صدور قطعنامه‌ای خواستار رسیدگی به وضعیت خود شدند. اما حمله‌ی نیروهای کمیته انقلاب تبریز این تجمع را نیمه تمام گذاشت.

۱۳ اسفند ۱۳۵۷: مبارزه و تحصن کارگران «تریکو مدرن» در تهران به پیروزی رسید و کارفرما حقوق‌های معوقه‌ی کارگران را پرداخت کرد. روز قبل نیروهای مسلح کمیته انقلاب به تحصن این کارگران حمله نموده بود.

۱۴ اسفند ۱۳۵۷: چماق داران وابسته به صاحب کارخانه «کوراوغلی» (واقع در شهرک صنعتی البرز در قزوین) به فعالین کارگری و رهبران اعتصاب چند روز پیش این کارخانه حمله کردند. در این حمله ۱ نفر از این نمایندگان کارگری جان باخت و ۸ نفر دیگر به شدت مجروح شدند کارگران این کارخانه به دلیل عدم پرداخت چند ماه حقوق دست به اعتصاب زده بودند و کارفرما در ظاهر خواستهای آنها را پذیرفته بود اما پس از خروج نمایندگان و رهبران کارگران از دفتر کارخانه با حيله آنها را به محل خلوتی کشیده و چماق داران را بر سر آنها ریخته بود. کارگر جان باخته «ناصر طخان» نام داشت.

۱۵ اسفند ۱۳۵۷: گروهی از کارگران و کارمندان کارخانه «ایران ژنراتور» در اعتراض به اخراج ۲۱۰ نفر از کارکنان این کارخانه در برابر دفتر این واحد تولیدی متحصن شدند. این کارگران قبلا اطلاعیه‌ای با مضمون ۳ خواسته را منتشر نموده بودند:

- ۱- تمام کارگران و کارمندان اخراجی باید به سر کار خود برگردند
- ۲- کلیه حقوق و مزایای پرداخت نشده از زمان اخراج (۲۰ دی ۱۳۵۷) باید پرداخت شود

۳- تقلیل ساعات کار کارگران از ۴۸ ساعت به ۴۰ ساعت

۱۶ اسفند ۱۳۵۷: سه هزار نفر از فارغ‌التحصیلان بیکار (دختر و پسر) ارومیه‌ای برای اعلام خواستهای خود در استادیوم این شهر گرد آمدند. در این اجتماع مهندس مقدم نماینده استانداری نیز در جمع آن‌ها حاضر شد. فارغ‌التحصیلان بیکار خواستهای خود را به شرح زیر اعلام کردند:

۱- به رسمیت شناختن کانون فارغ التحصیلان بیکار و استخدام افراد واجد شرایط در کانون

۲- لغو قانون منع استخدام کشوری که موجب بیکار ماندن بزرگترین نیروی فعال و جوان شده

۳- پاکسازی و تصفیه عناصر مربوط به رژیم گذشته و کسانی که دو شغل دارند و بازنشسته کردن افرادی که بیش از ۳۰ سال سابقه کار دارند پس از آن نماینده استاندار به سخنرانی پرداخت که در بین سخنرانی وی، فارغ التحصیلان معترض شده و مسئله بیکاری را مسئله شرف و آینده جوانان خواندند. این تجمع بدون هیچ نتیجه ای پایان پذیرفت.

۱۷ اسفند ۱۳۵۷: کارگران اخراجی و بیکار در خانه کارگر تهران دست به تجمع زدند. این کارگران خواستار تامین کار و تشکیل شوراهای کارگری شدند. کارگران اخراجی و بیکار این مراکز در این تجمع شرکت داشتند ۱- کافه رستوران های شکوفه نو- باکارا- ونک (این مراکز به دلیل اجرای قوانین شرعی و تعطیل محل کارشان بیکار شده بودن) ۲- کارخانه ارج ۳- کارخانه فراست ۴- کارخانه وست ۵- کارخانه الکترو پارس ۶- شرکت چاپ و نشر کتاب ۷- شرکت تولیدی پرین ۸- شرکت نفت پارس ۹- کارخانه دیزل آتروپارت ۱۰- کارخانه صنعتی بهشر ۱۱- کارگران فصلی

۱۸ اسفند ۱۳۵۷: کارگران چاپخانه ها در خانه کارگر گرد آمدند. این کارگران خواستار حل مشکلات صنفی خود و تشکیل سندیکاهاى کارگری شدند.

۱۹ اسفند ۱۳۵۷: اعتصاب کارگران کارخانه «چیت ری» بر سر اخراج رییس شورای کارگران این کارخانه پس از ۴ روز با توافق کارگران و بنیاد مستضعفان پایان پذیرفت.

۲۱ اسفند ۱۳۵۷: ۳۰۰ کارگر شرکت ساختمانی «آرمه وستا» در برابر دفتر این شرکت تحصن کردند. این کارگران بدون پرداخت هیچگونه مزایایی از کار اخراج شده بودند. کارگران با صادر کردن یک قطعنامه کارگری خواستار استخدام مجدد کارکنان اخراجی و پرداخت کلیه حقوق و مزایای ایام بیکاری شدند.

۲۶ اسفند ۱۳۵۷: «شورای نفتگران اهواز» برای رسیدگی به وظایف فوری این شورا ۱۰ کمیته را معرفی نمود. کمیته های مزبور عبارت بودند از: ۱- کمیته پروژه ها ۲- ارتباط با مدیر عامل ۳- فنی و بازرسی ۴- امور پرسنلی ۵- پیشنهادی ۶- امور حقوقی ۷- رفاهی کارکنان ۸- فرهنگی ۹- پخش مواد نفتی ۱۰- ارتباط با ستاد عملیاتی